

OILLARRA TA AZERIA

Egun eder ondoko arrats epelean,
Oillar gangar andi bat zugatz adarrean,
Asmoz malmutza,
Erpaz zorrotza,
Legi-ernai egoan zaintzaille zurrean.

Azeri azpisuge andik igarorik
Ta adaburuan kuku oillarra ikusirik,
Erdi goseti,
Osoz itzontzi,
Onela yakon mintza, artepean zutik.

«I, ene anai maite! --diñotsa txeratsu—;
Gureko asarre ta gudak dituk aitu;
Anai maitekor,
Alkar jasankor,
Urrerantzean bizi gaitezak baketsu.

«Kardakan au bekik izpar pozgarria.
Ator beera ta ar ene bosteko guria.
Ator, maitetxo;
Ator, enetxo!

«Epa daigun laztan-zur jai oroigarria».

«Bai, adiskide zindo! --erantzun oillarrak;
Barri ezin obeak ik dakarstazanak.
Gora, i, azari,
Ene geznari!

«Arren-poz-jariotan jo bizi txaloak!

«Ator beera, urrumaz, yatozak txakur bi,
Izpar orren ekarle areik bere noski.
Betoz laztanak,
Betoz besarkak,
«Alkartzeko orren zio jai daigun alaiki».

«In-dardar azeria, txakurra entzunik.

«Agur, gaurkoz! —dirautsa—, urrin jun bear nik.
Ona daikala,
Lagun zabala;
«Bar erabagiko auzia errotik».

«Saltzurkeri matasaz pizti bi eletan...
«Zelako barre-zantzo, zelako pozetan,

Oillarra zangar
Astinduz gangar,
Azeria igeslari ikusiz lotsatan!

Iruzurrezko bidez dabillenak sarri
Berantzat be kaltea oi dau erakarri.
Naiz-eta trebe
Asko izanik be,
Maltzurak maltzurari ziria ezarri.

Igotz